

Dosarul nr. 1r-\*\*\*\*\*5/25  
Buiucani  
1-24111039-02-1r-14032025

Judecătoria Chişinău, sediu  
Judecător: Chirtoaca Ion

**DECIZIE**  
**în numele Legii**

20 octombrie 2025

mun. Chişinău

Colegiul Penal al Curţii de Apel Centru

În componenţa sa:  
Preşedintele completului  
Judecătorii

Beşlea Eugeniu  
Budeci Vitalie  
Cojocar Olga

a judecat, în lipsa participanţilor la proces, în ordine de recurs, recursul avocatului Şaban Viorel, declarat în interesele inculpatului Zavtur Olha, împotriva sentinţei Judecătoriei Chişinău, sediu Buiucani din 23 ianuarie 2025, în cauza penală privind învinuirea lui:

**Zavtur Olha**, născută la \*\*\*\*\*, IDNP: \*\*\*\*\*, cetăţeană a Republicii Ucraina, originară şi domiciliată în Republica Ucraina, or. \*\*\*\*\*, str. \*\*\*\*\* \*\*\*\*\*, supusă militar, cu studii superioare, angajată în câmpul muncii, divorţată, 2 copii minori la întreţinere, nu se află la evidenţa medicului psihiatru şi medicului narcolog, fără grade de dizabilitate, fără titluri speciale, grade de calificare şi distincţii de stat şi fără antecedente penale,

în comiterea infracţiunii prevăzută de art. 325 alin. (1) din Codul penal.

Termenul de examinare a cauzei:

în prima instanţă: 03 octombrie 2024 – 23 ianuarie 2025;

în instanţa de recurs: 14 martie 2025 -20 octombrie 2025.

Procedura de notificare legal executată.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar şi a argumentelor prezentate, Colegiul penal –

**CONSTATĂ:**

Prin sentinţa Judecătoriei Chişinău, sediu Buiucani din 23 ianuarie 2025, a fost recunoscută vinovată Zavtur Olha, de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal (în redacţia modificărilor operate prin Legea nr. 136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024), şi în baza acestei Legi, prin aplicarea prevederilor art. 80<sup>1</sup> din Codul penal, i-a fost stabilită o pedeapsă penală sub formă de amendă în mărime de 500 unităţi convenţionale, echivalentul sumei de 25 000 (douăzeci şi cinci mii) lei. S-a explicat lui Zavtur Olha că, potrivit art. 64 alin. (31) din Codul penal, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral. S-a aplicat în privinţa lui Zavtur Olha măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi ţara, cu menţinerea acesteia până la intrarea sentinţei în vigoare.

Mijloacele materiale de probă: copiile proceselor-verbale cu privire la contravenție seria DCT03 nr.918179, seria DCT03 nr.919517 și seria DCT04 nr.109477 întocmite la 09.06.2024 în privința cet. Zavtur Olha și copia tabelului de repartizare a forțelor și mijloacelor Secției patrulare "Chișinău" a Direcției patrulare "Centru" a INSP al IGP la data de 08.06-09.06.2024, care se păstrează la cauza penală, se vor deține în dosarul penal pe toata perioada păstrării sale.

Corpurile delictive: Una bancnotă cu nominalul de 200 lei MDL cu seria nr. G.0171 140984 și două bancnote cu nominalul de 50 lei MDL cu seria nr. E.0213 670311, E.0158 639953, conform actului de primire predare nr. 121 din 23.07.2024, coletul nr. 1179, ce se află la păstrare temporară la Serviciul Fiscal de Stat, se confiscă cu trecerea gratuită, în proprietatea statului din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Zavtur Olha, la data de 09 iunie 2024, aproximativ ora 01:40 mim, Zavtur Olha, în timp ce conducea automobilul se model „Hyundai Santa Fe” cu numărul de înmatriculare \*\*\*\*\*, a fost stopată pe bd. Decebal nr. 1, mun. Chișinău de agentul de patrulare Profire Vasile, ce se afla în serviciu de menținerea ordinii publice și asigurarea circulației rutiere, cu automobilul de serviciu de model „Toyota Corolla Cross” cu numărul de înmatriculare „\*\*\*\*\*”. Urmare verificării mijlocului de transport de model „Hyundai Santa Fe” cu numărul de înmatriculare \*\*\*\*\* în sistemul informațional E-data, s-a constatat că acesta dispune de trei încălcări ale Regulamentului circulației rutiere, motiv pentru care, conducătorul auto Zavtur Olha urma să fie atrasă la răspunderea contravențională în baza art.236 Cod contravențional. În continuare, Zavtur Olha, urmărind scopul coruperii angajatului INSP Profire Vasile, care are calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin.(2) din Codul penal, se afla în exercițiul funcției și avea ca sarcină prevenirea și contracararea infracțiunilor și contravențiilor, conștientizând caracterul prejudiciabil al faptelor sale infracționale, acționând intenționat, s-a apropiat de agentul constatat Profire Vasile și i-a propus de mai multe ori, mijloace bănești în vederea neatragerii la răspundere contravențională pentru încălcarea RCR. Fiind preîntâmpinată de către ofițerul de patrulare Profire Vasile, că propunerea sa constituie un act de corupție ce se pedepsește conform art.325 Cod penal, ignorând avertizările polițistului, Zavtur Olha și-a continuat acțiunile sale infracționale și i-a oferit angajatului poliției Profire Vasile, mijloace bănești ce nu i se cuvin în sumă de 300 lei MDL, plasându-i în interiorul portbagajului automobilului de serviciu „Toyota Corolla Cross” cu numărul de înmatriculare „\*\*\*\*\*”.

De către organul de urmărire penală, acțiunile lui Zavtur Olha au fost încadrate conform semnelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal – coruperea activă, adică „oferirea și darea personal, unei persoane publice bunuri ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia”.

Nefiind de acord, la data de 04 februarie 2025, în termenul legal de contestare, avocatul Șaban Viorel, în interesele inculpatului Zavtur Olha a declarat recurs împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 23 ianuarie 2025, prin care solicită admiterea recursului, casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei, cu stabilirea unei pedepse mai blânde, sub formă de amendă.

În argumentarea recursului, partea apărării, indică că, instanța a individualizat greșit pedeapsa numită lui Zavtur Olha fără a lua în considerare circumstanțele care servesc la caracterizarea acesteia.

Astfel, indică că, potrivit F246, Zavtur Olha anterior nu a avut antecedente penale. Potrivit certificatelor eliberate de instituțiile medicale abilitate, se atestă că Zavtur Olha nu se află la

evidența medicului narcolog și psihiatru. În calitate de circumstanțe atenuante conform art. 76 Cod penal, la stabilirea pedepsei inculpatei au fost stabilite- recunoașterea vinovăției.

Potrivit art. 437 alin. (1) și (1<sup>4</sup>) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs:

1) sentințele pronunțate de judecătorii privind infracțiunile ușoare pentru săvârșirea cărora legea prevede în exclusivitate pedeapsa nonprivativă de libertate;

1<sup>4</sup>) sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Art. 447 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală stabilește că, recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Procurorul, avocatul și inculpatul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri, însă acestea trebuie să parvină în instanța de recurs, înainte de data ședinței de judecată.

Astfel, ținând cont de faptul că participanții la proces au fost înștiințați despre data examinării recursului și depunerii referinței fiind astfel întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării prevederilor art. 447 alin.(1) Cod de procedură penală, a dispus examinarea cauzei fără prezența părților la proces.

Colegiul penal, examinând materialele cauzei penale, consideră recursul ca fiind nefondat și pasibil de a fi respins, cu menținerea sentinței atacate ca fiind legală și întemeiată, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 448 Cod procedură penală, (1) Judecând recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. (2) Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

În temeiul prevederilor art. 449 alin. (1), pct. 1, lit. a) Cod procedură penală, (1) Judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: a) recursul este nefondat.

Din materialele cauzei penale, Colegiul penal constată că, judecata în instanța de fond s-a desfășurat pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, potrivit art. 364<sup>1</sup> Cod de procedură penală și legalitatea sentinței atacate, este verificată sub aspectele de drept: dacă există erori procesuale și dacă măsura de pedeapsă este stabilită în limitele legii.

Colegiul reține că, cauza penală în prima instanță a fost judecată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364<sup>1</sup> Cod procedură penală, în baza cererii semnate de inculpat, în prezența apărătorului său, acceptată prin încheierea protocolară a instanței de judecată din data de 11 decembrie 2024.

Examinând argumentele participanților la proces și cercetând suplimentar probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, călăuzindu-se de propria convingere, Colegiul penal conchide că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept și just a concluzionat că inculpatul Zavtur Olha a comis anume infracțiunea imputată.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, Colegiul penal constată cu certitudine că, Zavtur Olha a comis infracțiunea prevăzută de articolul art. 325 alin. (1) Cod penal, după indicii calificativi- coruperea activă, adică „oferirea și darea personal, unei persoane publice bunuri ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia”.

Judecând cauza în procedură simplificată, în conformitate cu art. 364<sup>1</sup> Cod de procedură penală, în situația în care inculpatul Zavtur Olha și-a recunoscut vinovăția incriminată, iar vinovăția acesteia în comiterea infracțiunii este integral confirmată, Colegiul penal conchide că, prima instanță motivat și întemeiat a concluzionat referitor la vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor imputate.

Colegiul penal reține, din recursul declarat de avocat în interesele inculpatei Zavtur Olha, rezultă că sentința primei instanțe este contestată doar în partea individualizării pedepsei, iar temei pentru a interveni în sentință din oficiu, conform art. 409 alin.(2) Cod de procedură penală, lipsește.

Astfel, instanța de recurs se va expune pe marginea legalității actului judecătoresc ceea ce ține de corectitudinea aplicării pedepsei inculpatei.

Cu privire la individualizarea pedepsei, Colegiul penal reiterează că, conform art. 7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Conform art. 61 alin. (1) –(2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Colegiul penal decelează că, individualizarea pedepsei este un proces personal – rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicând obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Conform art. 75 Cod penal, (1) Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

(2) În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

La stabilirea pedepsei și mărimea acesteia urmează va ține cont de criteriile de individualizare a pedepsei. Prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale. Pedepsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. Pentru stabilirea unei pedepse echitabile, instanțele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele care caracterizează atât negativ, cât și pozitiv persoana inculpatului și care au o importantă esențială pentru stabilirea categoriei și mărimii pedepsei.

Astfel, la individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, prima instanță a ținut cont de prevederile art.7,61,75 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

Colegiul notează că, pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Colegiul penal consideră că, instanța de fond, la stabilirea pedepsei, a ținut cont de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite de inculpatul Zavtur Olha, de circumstanțele comiterii infracțiunilor, de motivul acestuia precum și de personalitatea celui vinovat, de faptul că acesta a recunoscut vinovăția.

Astfel, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de fond a constatat lipsa circumstanțelor agravante prevăzute de art. 77 Cod penal, însă a reținut prezența circumstanței atenuante prevăzute de art. 76 alin. (1) lit. a) Cod penal, săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare.

De remarcat că, recunoașterea vinovăției de către inculpat care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art.76 alin.(1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică.

Sanctiunea art. 325 alin. (1) Cod penal, (în redacția modificărilor operate prin Legea nr. 136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024), prevede pedeapsă cu amendă în mărime de la 500 la 1500 de unități convenționale.

Iar potrivit 80<sup>1</sup> alin. (1) Cod penal, (1) În cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Astfel, limitele noi de pedeapsă raportate la limitele generale prevăzute de art. 325 alin.(1) Codul penal, prin prisma prevederilor art.80<sup>1</sup> din Codul penal sunt amendă în mărime de la 375 la 1 125 unități convenționale.

La caz, Colegiul penal constată că instanța de fond a aplicat inculpatei Zavtur Olha, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal, pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale.

Respectiv se atestă că, la individualizarea pedepsei instanța a avut în vedere criteriile generale prevăzute la art. 75 Cod penal, respectiv natura și gravitatea infracțiunii, persoana inculpatului, comportamentul acestuia înainte și după comiterea faptei, precum și circumstanța atenuantă reținute.

În consecință, instanța a apreciat că o pedeapsă apropiată de limita minimă a sancțiunii prevăzute de lege, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Colegiul penal respinge ca neîntemeiate și lipsite de suport probator criticile invocate de partea apărării împotriva concluziilor primei instanțe referitor la individualizarea pedepsei stabilite, ca fiind individualizată greșit, și aceasta pentru că, din materialele cauzei, instanța de recurs a stabilit contrariul celor invocate.

În contextul celor relevate, Colegiul penal consideră că instanța de fond, prin prisma ansamblului de împrejurări ale speței, a ajuns la concluzia corectă precum că corectarea și reeducarea inculpatului Zavtur Olha, este posibilă prin aplicarea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Colegiul penal relevă că, prima instanță în cadrul sentinței a motivat în mod amplu criteriile de individualizare a pedepsei aplicate inculpatului, bazându-și soluția pronunțată în acest sens, inclusiv pe persoana inculpatului, rolul și comportamentul acestuia în momentul și după comiterea cât și în cadrul desfășurării procesului penal și relațiile sociale care au fost periclitare în rezultatul săvârșirii infracțiunii.

Colegiul penal conchide că, sub aspectul proporționalității pedepsei aplicate inculpatului și pentru o corectă individualizare a acesteia raportate la toate criteriile generale prevăzute de art.75 Cod penal, trebuie să țină seama atât de elementele ce țin de materialitatea faptei în sine, cât și de datele referitoare la persoana inculpatului, astfel că chiar dacă individualizarea pedepsei este un proces interior, strict personal al judecătorului, ea nu este totuși un proces arbitrar, subiectiv, ci din contra el trebuie să fie rezultatul unui examen obiectiv al întregului material probatoriu, studiat după anumite reguli și criterii precis determinate.

Astfel, prin jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, se atestă că garanțiile de la articolul 6 paragraful 1 din CEDO își găsesc aplicarea nu numai pentru stabilirea vinovăției, ci și pentru stabilirea pedepsei (cauza Aleksandr Dementyev împotriva Rusiei).

Reieșind din circumstanțele conturate, Colegiul penal decide asupra respingerii solicitării de stabilire a unei pedepse mai blânde, or, pedeapsa aplicată de către instanța de fond este una echitabilă, care nu contravine prevederilor legale, este raportată la circumstanțele speței și care va atinge scopul legii penale, va duce la restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

În sensul celor enunțate, instanța de recurs consideră necesar de a respinge recursul declarat de avocatul Șaban Viorel, în interesele inculpatului Zavtur Olha, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 23 ianuarie 2025, și menținerea sentinței instanței de fond, fără modificări.

În conformitate cu art.art.447-448, art.449 alin. (1), pct. 1), lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,-

### **D E C I D E :**

Se respinge, ca nefondată, cererea de recurs declarată de către avocatul Șaban Viorel, în interesele inculpatului Zavtur Olha.

Se menține, fără modificări, sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 23 ianuarie 2025, în cauza penală privind învinuirea lui Zavtur Olha.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului,  
judecător

Beșelea Eugeniu

Judecător

Budeci Vitalie

Judecător

Cojocaru Olga